

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 52/14

V Luxemburgu 8. apríla 2014

Rozsudok vo veci T-319/11
ABN Amro Group N.V./Komisia

Všeobecný súd potvrdil zákaz uložený ABN Amro vykonať akvizície

Tento zákaz uložila Komisia v roku 2011 v rámci rekapitalizácie ABN Amro zo strany holandského štátu z dôvodu finančnej krízy

ABN Amro Group NV (ďalej len „ABN Amro“) je finančná inštitúcia, ktorej sídlo je v Amsterdame (Holandsko). Je držiteľkou 100 % obchodného imania ABN Amro Bank NV, ktorá je zriadená so zameraním na dva druhy klientely: banka a správa majetku na jednej strane a komerčná a obchodná banka na druhej strane.

Terajšia štruktúra ABN Amro vyplýva z dohody uzavretej v roku 2007 medzi spoločnosťami Fortis SA/NV, Royal Bank of Scotland a Banco de Santander. Účelom tejto dohody bolo nadobudnutie niekdajšej materskej spoločnosti ABN Amro Holding a jej rozdelenie na niekoľko častí. Vzhľadom na finančnú krízu a neistotu týkajúcu sa životaschopnosti Fortis na jeseň 2008 holandský štát nadobudol Fortis Bank Nederland (FBN), holandskú dcérsku spoločnosť Fortis, ako aj určité obchodné jednotky ABN Amro Holding (vrátane ABN Amro N). Holandský štát rozhodol o zlúčení FBN a ABN Amro N, aby sa tak vytvoril nový právny subjekt ABN Amro.

Tieto akvizície rovnako ako operácie rekapitalizácie, ktoré vykonal holandský štát v prospech ABN Amro, boli predmetom preskúmania Komisie.

V tejto súvislosti v rokoch 2010 a 2011 došlo k rôznym výmenám korešpondencie a stretnutiam medzi holandským štátom, ABN Amro a Komisiou, ktoré sa týkali najmä rozsahu a trvania zákazu uloženého ABN Amro vykonávať akvizície. Komisia považovala takéto opatrenie za potrebné na to, aby pomoc poskytnutú ABN Amro bolo možné považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

Keďže nebolo možné dosiahnuť žiadnu dohodu týkajúcu sa podrobností tohto zákazu, Komisia prijala 5. apríla 2011 rozhodnutie v podmienenej forme¹.

V tomto rozhodnutí Komisia prijala záver, že ABN Amro získala štátnu pomoc vo forme pomoci na rekapitalizáciu vo výške 4,2 až 5,45 miliardy eur, ako aj pomoc vo forme likvidity vo výške 71,7 miliardy eur. Komisia však uznala podmienenečný súlad reštrukturalizačných plánov vzhľadom na oznámenie o bankových reštrukturalizáciách².

Rozhodnutie obsahuje zákaz vykonávať akvizície počas troch rokov s výnimkou akvizícií určitých typov a určitého minimálneho rozsahu. Tento zákaz bol rozšírený na päť rokov, pokiaľ holandský štát bude ku koncu trojročného obdobia viac než 50 % vlastníkom ABN Amro.

ABN Amro podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu s cieľom spochybniť rozsah a trvanie zákazu formulovaného v napadnutom rozhodnutí.

¹ Rozhodnutie Komisie z 5. apríla 2011 o opatreniach C 11/09 (ex NN 53b/08, NN 2/10 a N 19/10), ktoré holandský štát prijal v prospech ABN AMRO Group NV (vytvorenej zlúčením Fortis Bank Nederland a ABN AMRO N) [oznámené pod číslom K(2011) 2114] (Ú. v. EÚ L 333, s. 1).

² Návrat k životaschopnosti a hodnotenie reštrukturalizačných opatrení vo finančnom sektore v podmienkach súčasnej krízy podľa pravidiel štátnej pomoci (Ú. v. EÚ C 195, 2009, s. 9).

V tomto kontexte ABN Amro v podstate uvádzala, že pomoc, ktorá jej bola poskytnutá, nemá za následok skreslenie hospodárskej súťaže, keďže sa nestala potrebnou z dôvodu prijímania prílišného rizika. ABN Amro vzhľadom na túto okolnosť zastáva názor, že rozsah zákazu je neprímerane široký, keďže jej zakazuje kontrolovať viac ako 5 % akéhokoľvek podniku, a že výnimky sú formulované obmedzujúco.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Všeobecný súd na úvod pripomína právomoc posúdenia Komisie, pokiaľ ide o podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby pomoc na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve členského štátu bolo možné vyhlásiť za zlučiteľnú so spoločným trhom. Všeobecný súd tiež pripomína, že opatrenie týkajúce sa správania subjektu, uložené v tomto kontexte, nemožno posudzovať izolovane.

V nadväznosti na to Všeobecný súd potvrdzuje analýzu Komisie, podľa ktorej akvizície musia mať za cieľ zabezpečenie životaschopnosti subjektu, ktorý je príjemcom pomoci, čo predpokladá, že každá akvizícia financovaná prostredníctvom štátnej pomoci, ktorá nie je nevyhnutne potrebná na zabezpečenie návratu k životaschopnosti spoločnosti, ktorá je príjemcom, porušuje zásadu, podľa ktorej pomoc musí byť obmedzená na prísne minimum. Úmyslom totiž je docieľiť, aby prostriedky banky, ktorá je príjemcom pomoci, boli použité na vrátenie pomoci prednostne pred akoukoľvek novou akvizíciou.

Preto Všeobecný súd prijal záver, že za okolností prejednávaneho prípadu zákaz vykonávať akvizície vo forme získavania účasti 5 % alebo viac v podnikoch akéhokoľvek odvetvia je v súlade so zásadami uvádzanými v rôznych oznámeniach Komisie, najmä v oznámení o reštrukturalizáciách³.

Všeobecný súd zastáva názor, že je to tak, aj pokiaľ ide o trvanie zákazu. Tento zákaz teda má zostať účinný najmenej tri roky od dátumu prijatia napadnutého rozhodnutia, alebo ak podiel holandského štátu nepoklesne pod 50 %, pričom sa však prestane uplatňovať najneskôr päť rokov po dátume prijatia napadnutého rozhodnutia.

ABN Amro však uvádza, že ZFEÚ zakazuje Komisii prijať rozhodnutie založené na verejnej alebo súkromnej povahe vlastníctva podniku. V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomína, že napadnuté rozhodnutie nestotožňuje vlastníctvo štátu so štátnou pomocou, a identifikuje objektívny dôvod, pre ktorý sa väčšinové vlastníctvo banky štátom používa ako referenčný údaj, takže nemožno hovoriť o diskriminácii voči štátnemu vlastníctvu.

Všeobecný súd okrem toho poznamenáva, že za konkrétnych okolností tejto veci Komisia mohla odôvodnene konštatovať, že výhoda odvodená z pomoci skončí v momente, keď holandský štát už nebude väčšinovým vlastníkom ABN Amro. Komisia tiež mohla odôvodnene na účel definovania maximálneho trvania zákazu zohľadniť medzi iným stratégiu holandského štátu na ukončenie majetkovej účasti na ABN Amro (stratégia predstavená Komisii počas správneho konania).

Nakoniec, po zamietnutí tvrdení ABN Amro založených na nedostatočnom odôvodnení a porušení zásad proporcionality, rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných, Všeobecný súd zamietol žalobu v celom jej rozsahu.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

³ Tamže.